

స్వామివారి నాగేశ్వరి

అనలు పెళ్లిళ్లు స్వల్పలోకంలోనే జరిగిపోతాయని సామెత. ఈ లోకంలో జరిగే పెళ్లిళ్లు వాటికి రిస్కయల్స్ మూతమే. ఏవో బలహీనతలవల్లనో, వక్రబలాల వల్లనో అందివచ్చిన సంబంధాల్ని మనుషులు వదలుకున్నా. కావలసినవాటిని స్వామి తన సమీపంలోనే జరిపిస్తాడు.

..... స్వల్పమే వెంకటేశ్వరరావు. కాని వేలి రీతకాయ పామెల ఎవరికీ తెలియకుండా వెంకటేశ్వరరావుకు వెంకటేశ్వరస్వామివారిమీద భక్తి కూడా అంటే అతనికల్లి, తండ్రి, ఏ పాము ఏడు తరాలు తిరిగేసినా ఆ దివ్యకోణం దామిస్తేనే ముడుపుతా కట్టే కుదుర్చుకున్న తక్కితల్లలు గంబాలో అతను జడువున పడినలోకనే అల్లికూడా "అద్వాయి" ప్రాంతే స్వామివారి వాడుదేయమూ, అమ్మాయివుడిలే అమ్మవారి పేరూ "పెట్టుకుంటాను" అని మనస్సుకో "పేటముడి చేసుకున్నట్లు అనుకోని, అద్వాయి వుట్టుకనే కక్షేమని "వెంకటేశ్వరరావు" అని ముద్దుగా, ముచ్చటగా, మనస్సుదీరా "పెట్టుకుంది.

అదేమీ రీతా నికేషమో వెంకటేశ్వరరావుకు దదువూ, కింపాకనూ, తెలివితేటలూ మాటా మర్యాద, ముచ్చా అప్పి అద్వివాయిగానీ, ప్రేమారావైక తక్కి ప్రవృత్తులు ముతలరేడు. కాళ్ళ అమ్మ దివ్యవృత్తినిది వేసినట్లు కమ్మకోడి బోలుగానే ఉంది. "ఒరేయే! ఉదయం విప్రలేపదంతోనే స్వామివారి ప్రేమనానికీ ముచ్చా తింది, మరి ఇతర మొహాల కూడలా, లాగిస్తూలు కడుకోవోయీ ముందు కూడా స్వామివారికి కేటలు తోడింది వదుకోరా! ఆ కోవలో దోషమేమీ అంటును." కాని వెంకటేశ్వరరావుమటుకు ఉదయం లేవడంతోనే అద్దంతో ఆట మొహం తనే చూసుకోవేవాడు, వదుకోవోయీ ముందు వివ్వరిమొహానూ చూపేవాడుకాదు.

"దేవుడు లేడు. ఉంటే మనకు కనబడదా?" అన్న మతానికి, ఏదైతే అనికీ చెందిన మనిషికాదు వెంకటేశ్వర రావు. దేవుని ఉనికితో కనకు విమిళంలేవలూ అవ అకయాం, అదర్బాం, నిక్కాహం ప్రకారం వదుమకోనే వాడు. ఏ కష్టం వచ్చినా, ఏ వస్త్రం జరిగినా, ఏ వాణ ఏర్పడ్డా, ఏ ముఖం అనుభవానికి వచ్చినా భుజంకంట్ల క్షీరించుకోనే అలవాటులేదు. కాని అతని అల్లి ముఠలు అతని అరపున కలియుగ నైకుంకవామనకు వాళా సందర్భాకో, వాళా మొక్కలు మొక్కంది. అతనికీ మూడో ఏట దముకో పై పొయికో వచ్చింది. అవ్వలకు అల్లి ఏదూళ్ళు తోగే ఏలింది, అతనికాం తిలించి కదుర్చింక జేస్తావని మొక్కకుంది. కదవారో ఏట మూలుపై కల వరీక్షం ముందు మనురీక్షం జోకింది. క్షీరుడు మళ్ళీ అతని అల్లి మొక్కకుంది, ప్రతికే

తాళ్లూరి నాగేశ్వరరావు

దర్శనందేహాలు

తన గ్రుడ్లనుంది పీలులు ఉప్పు
విస్తాయనే నుభనార్త కోడి

పిట్టకు తెలుసా?

బాబోదానికి అనుభాగ కంటింటికి
భావంకోసం కోడి మొట్టెలు గా గ్రుడ్లమీద
కూర్చుంటూంది ఎవరికి అది ఏ విధంగా
పొందుతుంది. ఆ పప్పు తన గ్రుడ్లమీద
మెడలేసేటట్టు కూర్చుంటూ భగవంతుని పొదిగా
కూర్చున్నా తావి ఉద్దేశ్యం అంటే. గ్రుడ్లనుంది
వచ్చిన పిట్టల్ని కూసేటది ఎంబరనడలుండడంతో
వందేహం లేదు. కానీ, ఆ పిట్టలు తన గ్రుడ్లనుంచే
నలికే పప్పునునే సంగతి దానికి తెలియదు.
బంతువులు, పక్కలు తాము చేసే ననుభుతి
ఫలితాలేవో చాటికే తెలియవు. ఆ చర్యలు
చాటి నైబరణ ప్రవీణాలు. ఈ విధంగా
తమ చర్యల ఫలితాలు అవి తెలుసుకోగలిగే
వకంకో అవికూడా హేతువాదశక్తి గల ప్రాణికోటి
లోనే జనుఅయిఉండేవి. అయితే కోప్పి
బంతువుల మూత్రం జ్ఞానశక్తిని సంకఠించు
కున్నాయి. కొంత హేతువాదశక్తినికూడా
సాంగం. ఉదాహరణకు అటువంటి శక్తులు
గల బాతపు కుక్కకు పేర్కొనవచ్చు.

మాగ్నెట్ కు ఆ పేరు ఎలా వచ్చింది?

ఈ పురాణ గాత ఒకటి ఇందుకు అధారంగా
ఉంది. క్రీ.పూ. 4వ శతాబ్దంకాలలో ఒక రోజున
కొండల్లో వతువులు కాస్తుండగా భూమికి తాను
అంటుకుపోయినట్లు గుర్తించాడు. అతని కాళ్ళు
భూమికి బాగా అతుక్కుపోయాయి. తన
సాదరకలతోనే ఇసుమేకుల్ని, తన చేతికర్ర
వినవనున్న ఇసుమేకుల్ని వేలమీద నున్న ఏదో
విచిత్రంగా కనిపిస్తున్న వదార్లం అక్కడి నున్నట్లు
అతను గ్రహించాడు. ఆ వదార్లం అతనికి
కొండగాయలా కనిపించింది. ఆ వతువులకావరి
దాలుడు, అతనిపేరు మాగ్నెట్. అతను దూనిన
ఆ కొండగాయ అయినప్పటికీ కావించెల్ల
దానికి మాగ్నెట్ కు అనే పేరు పెట్టారు. దిన్న
నుక్కల్ని మాగ్నెట్ అంటారు. ఈ రోజున
నునందరికీ తెలివనట్లుగా ఆ తోహం గురించి ఆ
చాటి మాగ్నెట్ కు తెలియదు.

ఏనువై త బహిరం ఏవో వ దస్యూతి మోహోద్దియం
వగిరి వెలొంకా, బాంధరించిన కంకట్లతో జేబా
అయం వెలువరికే వచ్చాడు.

ఉదయం ఏడు గంటలయింది. హాయిలో ఇష్టి
తీసి, కాఫీ తాగి వ్రతంకోసం తన గదికి వచ్చాడు. ఆ
వ్రతం వరకబ్రావు వ్యూహాన్ని రూపు అతని నున్నుతో
ఉదాడుతూనే ఉంది.

గది ముందు వరండాలో పెండ్లి ప్రతుల్నాడు
అర్చాటంగా జరుగుతున్నాయి. వెంకటేశ్వరరావు గది
వాకిలి ముందే అదపెండ్లి వాడు కొంతమంది పెళ్ళిలా
మాట్ కేసుగా పెట్టుకొని కూర్చున్నాడు. మునుకు
పెండ్లి పెడతలు రాష్ట్ర రాజకీయాలపైనా, వాటి
యాంతుల్నా తీయ రాజకీయాల పై వా గెంతులు జరుపు
తున్నారా. మరో వక్కా నేరం బాగుంటే ఏదొక్కటలు
సినిమా వంపివెళ్లంను గ రించి మూర్ఖుడుకుంటు
న్నాడు. అదంటే కలుర్లు వరేదీ కనిపిల్లం తలులా
తమ పిల్లల వోళ్ళ మూడుదానికి రొమ్ముల్ని వాళ్ళ
నోళ్ళకు తోలింపి కలుర్లలో పోల్కొంటున్నాడు.

వెంకటేశ్వరరావు గదికా తన గదిలోకి వెళ్లి
రున్నట్టి మాట్ కేసులోకి వరుకొని, గది కాలిచేకాడు.
అతను గదిలోంచి బయటకువచ్చావే, ఎవరో కి సాత
"పేపీతుడు గావుకే పెట్టాడు. అతను మాట్ కేసును
వరండాలో పెట్టి, చాకాతుక్కు జనబడ్డ పాత మిత్రు
నితో కి అయిదు విమిషాలేపు పిచ్చాపాలే మూట్టా
డాడు. "వెళ్ళొస్తాను అదర" అని వెళ్ళి, మాట్ కేసు
తీసుకొని గదికా దేవస్థానపు అమ్మ స్థాండుకేనే వది
లాడు వెంకటేశ్వరరావు, మనస్సుతో బాగడేక దయా
నముద్రుని రూపాన్ని మరోమారు కూసుకొని.

తిరుమల తిరువతి దేవస్థానం దాకి ఆ వ్రతం
వరండాలో వద్రులతో పెండ్లికి వచ్చావోలు మరుగా
జరుగుతున్నాయి. మేళకాలాలవారూ, వురోపాతుదూ,
పోల్ గాధరూ, ఇరువక్కల బంధువులూ, మిత్రులూ
— అందరూ వచ్చారు. పెండ్లి పీటలు అమర్చబడ్డాయి.
ఇహ వధూవరలు వేలంమీద కూర్చోవడమే తరవాయి.
ఆ వుద్యకాలం కూడా సమాపించింది. వురోపాతుని
అదేశం ప్రకారం వధూవరలు పెండ్లిపీట నై కూర్చు
న్నారు.

వివాహ మహోత్సవం ప్రారంభమయింది. కొన్ని
విమిషాల తరవాత పెండ్లి కుమార్తె తండ్రి చావుకేక
పెట్టాడు: "నా మాట్ కేవ పోయింది!"

అందరిలోను కలకలం బయలుదేరింది.
"ఏమైంది?"
"ఎట్లా పోయింది మాట్ కేవ?"
"ఎవరెక్కడు వెళ్లారు? అందులో దబ్బింకఉంది?"
"వారిను రిపొర్టు ఇవ్వండి."
"నునుగట్టి వాలును మూలంకు వంపించి —
దొంతు నుట్టుకొండి" మొదలైన ప్రశ్నలూ, సలహా
లతో ఆ పెండ్లి ప్రవేశమంతా మారుమోగిపోయింది.

పెండ్లి కుమార్తె తండ్రి గోలు పెడుతున్నాడు
వెళ్లి, మరో వారుకుంటున్నాడు: "అమ్మాయి కిచ్చే
కట్నం యాల్ల వేల రూపాయలు అందుకోనే ఉన్నాయి
ఇప్పుడేం చేసెట్టు? ఆ తమ్ము ఎట్లా వస్తుంది?"

ఉచిత 2 నెలల వరకు
"కాక్చీర్ అప్" పేరేలు, ప్రమాణిగం కా
మిక్కిలి అందమైన అక్షరణీయ
మైన, రంగులతో, క్రెష్టలో
ఉన్నవి. 1 కటి రు. 11/-లు,
2 రు. 21/-లు, 3 రు. 31/-
లు, 4 రు. 38/-లు. వంపు
లకు బార్నిలు అదనము. 4
వీరం అర్జునులు ఒక ప్రాసీయర్
ఉచితము. అర్జున్ల పోస్టుపార్సెలు
ద్వారా అనులు వరలుగుంపు
Kashmir Saree Emporium (WAP)
Post Box No. 574, New Delhi-1.

వాయిదాలమీద ప్రాన్సిస్టర్
రు. 320/- లభిండు
ప్రపంచ ప్రసిద్ధమైన
"టెలి-క్లిప్" 3 బాండ్ల
అలిం ప్రపంచ పోర్లలో
ప్రాన్సిస్టర్ కు రు. 10/- అర్జుముల పై
వలసిన వాయిదాలమీద పొందండి. వెంటనే
ప్రాయండి.
ATLASCO (APWM-22).
P O Box 1229, Delhi-8.

అపరేషన్ లేకుండా!
ప్రీసంజీవిసెం
సంతానవరిమితికి
సంతాన పరిమితి సులభము, సాధ్యము. ఈ
కావరం సున మహిమును లేచాడో వివరించిన
మూలికా యోగములలో నేడత్యవరము, అతి
ముఖ్యము నైన మహాయోగము. అరోగ్యభంగ
మేమాత్రం లేదు. కౌన్సలర్ల 3 రోజులు
మాత్రం. వత్సం లేదు. సంతానం జలగుడు.
10 సంవత్సరములనుండి, వైద్య పోషక,
పోషకములుచే ప్రస్తుతం కనబడుతున్న
దివ్యవరం.
వెం రు. 10-00 పోస్టు చెల్లింకీ అదనం.
శ్రీ వాగార్జున మూలికా కుటీరం,
రైల్వే స్టేషన్ వద్ద,
తామరాయం ఏరి, తెనాలి-2.

పురోహితుడు మంత్రాలు చదవడం ఆపివేశాడు. పెండ్లికొడుకు తండ్రి పెండ్లి కొడుకును పెండ్లి పీఠమీదనుంచి లేచిరమ్మని గట్టిగా కేకవేశాడు. పెండ్లికొడుకు ముక్కుతాడు లాగిబడ్డట్టుగా పెండ్లి పీఠమీద నుంచి లేచినట్లుగా.

పెండ్లికూతురు తల్లి గొల్లుమన్నదీ! "దావగరూ! ఇది మర్యాదకాదు. ముందు పెండ్లి జరగనిప్పుడే శుభముచూర్చానికి, డబ్బుదేముంది? తరచూ సర్దుతాము. మాపై వీడుకొండలవానికి ఎంబుకో అగ్రహం కలిగింది. జరగరానిది జరిగింది. ఇంతమాత్రంకేత పెళ్లి అవువేయడందేనికి?" అన్నాడు పెండ్లికూతురు బాబాయి బ్రతిమిలాడుతూ. పెండ్లికూతురు తిప్పవారు మరీకొంతమంది కూడా అలాగే నచ్చవెప్పటానికి ప్రయత్నించారు.

కాని పెండ్లికొడుకు తండ్రిమటుకు కుండేలుకు మూల్యాన్ని అప్పుట్టు వంతం పట్టుకుని కూర్చున్నాడు. "కట్టుం యాభైవేలు ఇప్పుడే మావారు తాళి బోల్చు కట్టడు. ఇది నా మాట. దీనికి తిరుగు లేదు. మీరు ఎట్లుచేస్తారు ఏనుకురండీ! ముందు యాభైవేలుఇప్పుడే. అన్నానే పెళ్లి జరిగేది."

పెండ్లికూతురు తరపువాళ్లు నోళ్లతో గుడ్డలు పెట్టుకు దుఃఖించారు. "స్వగో! ఆర్రుటన రక్కశా! అంద్రం! ఏమిటి మాకీ పరీక్ష? మేం ఏం అపచారం చేశాం. ఎందుకీ ఇంక!" అంటూ విలపిస్తారు పెండ్లికూతురు తండ్రి, ఒక్క బాబాయి మొదలైన వాళ్లు.

కాని పెళ్లికూతురు వచ్చులకే వీడ్చిరమ్మ మామూలు కూర్చుంది. ఈ పెళ్లి తప్పిపోయినా, జరగకపోయినా అవలెనూ బాధలేదనిపట్టు గంభీరముద్ర చాల్చింది. పెండ్లికొడుకు, అతని తల్లిదండ్రులు ముసల్తొట్టల్ని ఏవేతనూర్చింది.

పెండ్లి మూమూర్రస్తు చేత దాటిపోయింది. ఉపదం తొమ్మిది గంటలైంది. కాని ఆ పెండ్లి జరిగి మావనలెమో కనబడలేదు.

"నాకు సెలవిప్పించండి" అంటున్నాడు పురోహితుడు.

"మేం ఒట్టినే కూర్చుని ఏం చేస్తాం?" అంటు పురుషులు మేంకా.

"యాభైవేలు చెక్కునాని ఇప్పాను, బ్యాంకులో మాట్లాడండి" అని పెండ్లికూతురు తండ్రి పెండ్లికొడుకు తండ్రి దగ్గరికి రాయబారం పంపించాడు.

"చెక్కు దేనికి? నాలుక గినుకోనా?" అంటూ సమాధానం వచ్చింది. పెండ్లికూతురు తండ్రి అవజా భారంతో కలదించుకున్నాడు.

తొమ్మిది గంటల ఇరవై అయిదు నిమిషాలకు వెంకటేశ్వరరావు ఆరుద్రాగా అక్కడకు వచ్చాడు. ఆడపెళ్లివారు తిన్నట్లు నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. చాలావరణమంతా గంభీరమై వ వివిధంతో కూడు కుని ఉన్నది.

"వన్ను క్షమించండి. పొరబాటున మీ సూట్ కేసు తీసుకువెళ్లాను. వాడి ఇలాంటిదే రెండూ మారు వచ్చాయి. దిగువ తిరువతికి వెళ్లి, మొహంకడుక్కొని అవలెకోసం సూట్ కేసు తెరిచిచూస్తే నిండా వంద

వచ్చేదే

జన్మదిన ప్రత్యేక సంచిక

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక ఆగస్టు 14 సంచిక జన్మదిన ప్రత్యేక సంచికగా అనేక ఆకర్షణలతో వెలువడుతుంది.

96 పేజీలు

60 పైసలు

— ఎడిటర్

కూపాయల కట్టులున్నాయి. భయంపేసింది. వెంటనే తీసుకువచ్చాను" అన్నాడు వెంకటేశ్వరరావు.

పెండ్లికూమార్లై తల్లిదండ్రులు మొవల విశిషిత నచ్చాలై నాయి.

పెండ్లికొడుకు తండ్రి బిళ్ల అంటు ఉత్తరీయాన్ని సరిచేసుకున్నారు.

పెండ్లికొడుకు చిన్నగా సకిలించాడు. మళ్ళీ పెళ్లివదేళం సందిడీతో కళకలాడింది.

అంతా ఏడుకొండలవాని లీలా పితేషంగా భావించారు. పేచీగాళ్లు తను వాయిద్యాన్ని మోగించటానికి సిద్ధ పడ్డారు.

పురోహితుడు గొంతు సవరించుకొని, పిల్లనూ పిల్లకాళ్ల పీటపై కూర్చోవచ్చాడు.

తండ్రి అనేకానుసారం పెండ్లికొడుకు ఏగిరిపీటపై చలికిలబాడేడు.

కాని పెండ్లికూమార్లై అతని సరసన పీటపీడ కూర్చోడానికి మూతి విరిచింది. "వాకీ పెళ్లివచ్చు" అంటూ గాజులవేలిని గాలిలో ఆడించింది.

పెళ్లిపెద్దలంతా నీళ్ళెత్తులై నారు. అందరిమొహం పైనా, "ఏం?" అన్న ప్రశ్న వివిధ రూపాల్లో ప్రత్యేకమైంది.

"నాకుగాక నా డబ్బులు లాగిగట్టే వాళ్లంలే నా కీర్తనలేదు. అల్లాంగి నిలవను కట్టుతో కొలిచే పురుషుడిపై నాకు గౌరవం లేదు. అట్లాంటి వ్యక్తితో నా జీవితం సుఖపడుతుందన్న నమ్మకం నాకు లేదు" అన్నది పద్మలత పెళ్లిపెద్దలంతా వినెట్టు.

పెండ్లికొడుకు చిన్నకున్న పెండ్లి పీటమీదనించి లేచాడు.

పెండ్లికొడుకు తండ్రి బిళ్లంను ఉత్తరీయాన్ని భుజంపీదనించి లాగి గాలిలో అగ్రహవేశకొట్టి దులిపాడు.

పెండ్లికొడుకు తరపు పెద్దలంతా విస్తుపోయారు. "పెండ్లికూతురు తరపు పెద్దలు "సెడావ్ వీల్స్" అన్నారు.

పెండ్లి కుమార్లై తల్లిదండ్రులు ఒకట మొహం లోకళ్లు అయోనుడుంగా చూసుకున్నారు. స్వమివారి సన్నిధిని పెండ్లి అగిపోవటమా? ఏం చేయాలి?

"సూట్ కేసు తెచ్చిన యువకుడు ఎంతో యోగ్యుడు.

అతనికి పెండ్లికాకపోతే, అతన్ని పెండ్లిచేసుకోవటానికి నాకేమి అభ్యంతరం లేదు" అన్నది పద్మలత కిరగా వెంకటేశ్వరరావుకేసి చూస్తూ.

వెంకటేశ్వరరావు కలవరపడాడు.

"బాబూ! ఈనాటి యువతలానికి పెందిన యువకుడివీకాదు. నీతికీ, నిజాయితీకీ, నిస్వార్థానికి మీ అమ్మాయీ కాకుండా మేనుండా ముగ్గులై నాము. మా అమ్మాయిని చూశావుగదా! చదువుకున్నది. సామాన్యమైన ఆందం గలది. సంద్విరవంతురాలు. మాకు ఒక్కతే అమ్మాయి. అస్త్రీకేమీ లోటులేదు. మీకింకా పెండ్లికాకపోతే మా అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోమని ప్రార్థిస్తున్నాను" అన్నాడు పెండ్లికూతురు తండ్రి.

"ఇంకో అరగంటలో మంచి ముమూర్రం ఉన్నది" అన్నాడు పురోహితుడు.

"ఈ సంబంధాన్ని గురించి మీరు కించిత్తు ఆలోచించ నక్కరలేదు" అన్నాడో పెండ్లిపెద్ద.

"అన్ని హంగులూ రండిగా గల సంబంధం" అన్నాడింకో పెండ్లిపెద్ద.

వెంకటేశ్వరరావు పెండ్లికూతురుకేసి చూశాడు. ఆమె సిగ్గుతో మల్లెమొగ్గ అయింది. తనను తాను దృఢంగా ఓ నిర యానికి రావడానికి స్వమివారీ రూపాన్ని మనస్సులో ఓసారి స్మరణకు దెచ్చుకున్నాడు వెంకటేశ్వరరావు. ★

చిత్రం— డ. మహాపతి (కరీంనగర్)

